

Vörös István: *Igézet; A tarka ész kritikája* (versek) **2**.

Horváth Benji: *Géza, mégis kék az ég* **3**.
Olvasás, írás, élet, élet! Demeter Zsuzsa
interjúja Vörös Istvánnal **4**.

B. Mihály Csilla: *Újra; Tovább; Cabo da
roca; Mint könnyű csészék; Cascais;
A vigasz; Neved* (versek) **6**.

Cseke Péter: *A „finom érzelmesség és
férfias tárgyilagosság” írója. Kemény
János pályakezdése és utóélete* (tanulmány) **7**.

Muszka Sándor: *Tanítványok; Rabok; Háború;
Menekültek; Petíció; Május* (versek) **10**.

Varga László Edgár: *rap bébi 2023* (vers) **10**.

René-Jean Clot: *A csütörtöki órák* (próza Károly
Judit fordításában) **11**.

Pavilon 420

Hannos Gábor: *a lét munkáltsága* (versek) **13**.

Juhász Tamás: *Pillangó* (próza) **14**.

Szegedi Fanni: *Kaliforniai jelenet, É,
Pantone-skála, Hogy hívják azt a napszakot,
Hipertímia* (versek) **16**.

Vörös István: *A végtelen szökése* (esszé) **18**.

Tamás Dénes: *Figyelsz, Dénes?*
(regényrészlet) **20**.

Kinematográf

Ritter György: *A régész (film)regénye* **22**.

Theátrum

Mărcuțiu-Rácz Dóra: *Sétáló színházzal
a kivándorlás ellen* **23**.

Kritika

Tankó Andrea: *Mintha kicsit velünk lenne*
(Vörös István: *Nem ti kussoltok*) **24**.

Fülszöveg

Tőtös Dorottya: *December végén*

(Fekete Richárd: *Módosítás*) **26**.

Tőtös Dorottya: *Pszeudokozmosz*

(Bokor Krisztián: *#folyamatosjelen*) **26**.

Képregény

Csillag István – Vincze Ferenc:

Családi nyaralás **26**.

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *„Mit akart a szerző?” –*

Jandó Jenőre emlékezve **27**

Artefaktum

Takáts Fábián: *Ég felé emelt kezek* **28**.

VÖRÖS ISTVÁN

Igézet

1

Annyira szennyos a világ,
hogy el se hiszem néha.
Nem világ, csak a maradéka.
Pedig különben milyen szép a
teljesség, nem találsz hibát –
viszont minden hiba, ha csonka:
belefér béna mondatokba,
s a normális a furcsaság.
Az összevisszaság goromba.

2

Annyira színes a világ,
hogy el se hiszem néha,
nem értem, mitől néma
a titok, hogyha összefér a
semmivel és nem védi meg magát!
Persze a semmitől mi véd meg?
Legázolja az öröklétet,
neki a harc nem formáság.
Nagy hódolója a kevésnek.

3

Annyira kényes a világ,
az kész csoda, hogy eddig megvolt,
de elvesztettük az aranykort,
amikor még a természet szólt,
ha elkövettünk egy hibát.
Most saját életünk goromba,
a lehetetlent addig mondja,
míg árnyéka mögül kilát.
De semmi másra nincsen gondja.

4

Annyira kényes egyensúly volt eddig,
hogy föl kellett borulnia,
valami tönkretétel-orgia
mutatja, hogy mennyi hiba
történt. De mind a haladást jelentik,
az előre vivő utat.
Aki az út mentén ugat,
megdicsérik és elfelejtik.
Akárcsak víziójukat.

5

Annyira kevés vízió
alakul jövő-látomássá,
és persze rögtön aláássák,
azt mondják rá, világválság,
de közben azért megható.
Nem igaz semmi, ami képzelt,
ez adja épp az elégtételt,
de kiröhögni mégse jó –
le kell számolni az egésszel.